

Vâng Lời: Trái Của Sự Phục Hưng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 26:69-74; Công vụ 5:28-32; Công vụ 6:3-10; Công vụ 9:1-9; Phi-líp 2:5-8.*

Câu Gốc: “Vả, những khí giới mà chúng tôi dùng để chiến tranh là không phải thuộc về xác thịt đâu, bèn là bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, có sức mạnh để đập đổ các đồn lũy: nhờ khí giới đó chúng tôi đánh đổ các lý luận, mọi sự cao tự nổi lên nghịch cùng sự hiểu biết Đức Chúa Trời, và bắt hết các ý tưởng làm tột vâng phục Đấng Christ” (2 Cô-rinh-tô 10:4, 5).

Một thí dụ về ảnh hưởng của sự phục hưng trên đời sống hằng ngày có thể thấy trong cuộc phục hưng ở Welsh năm 1904. Evans Roberts và một số bạn hữu ông bắt đầu cầu nguyện nhiều cho sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh. Họ học Kinh Thánh và chia sẻ đức tin mình.

Đức Thánh Linh được tuôn đổ để đáp lời cầu nguyện. Đời sống người ta thay đổi. Trong sáu tháng, có một trăm ngàn người trở lại đạo trong một xứ nhỏ này. Người ta thấy những kết quả của cuộc phục hưng trong khắp cả nước. Suốt ngày hằng ngàn người đến nhà thờ cầu nguyện. Những người thợ mỏ than thô lỗ thay đổi thành những người tử tế, lễ độ. Ngay cả những con ngựa ở các mỏ than cũng phải học những mạng lệnh mới vì các người thợ này không còn rủa sả khi nói với chúng nữa! Những đời sống được thay đổi, vâng lời đến từ những tấm lòng hoán cải. Đây là bằng chứng của sự phục hưng thật.

Cuộc Đời Được Biến Hóa

Sự phục hưng không phải chỉ cảm thấy gần gũi với Đức Chúa Giê-su, nhưng sẽ dẫn đến một đời sống thay đổi. Có những lần khi các nhà viết Kinh Thánh cảm thấy rất gần gũi với Đức Chúa Giê-su. Rồi tinh thần họ được hứng khởi từ niềm vui được gần gũi với Ngài. Nhưng có những lần khác, họ không cảm thấy gần với Ngài chút nào.

Những kết quả của sự phục hưng không luôn luôn có cảm xúc tích cực, nhưng là đời sống thay đổi. Nhưng các cảm xúc của chúng ta không phải là kết quả của sự phục hưng. Sự vâng lời là kết quả. Chúng ta có thể thấy điều này rõ ràng trong đời sống của các môn đồ sau ngày lễ Ngũ tuần.

Hãy nghiên cứu Ma-thi-ơ 26:69-74; Giăng 21:15-19; và Công vụ 5:28-32. Phi-e-rơ cảm thấy thế nào trước Thập tự giá, sau khi Chúa sống lại, và sau ngày lễ Ngũ tuần? Thập tự giá, sự Sống lại của Chúa và lễ Ngũ tuần đã khiến Phi-e-rơ cảm thấy sự khác biệt thế nào?

Sự tuôn đổ Đức Thánh Linh trong ngày lễ Ngũ tuần đã tạo nên sự khác biệt lớn trong đời sống Phi-e-rơ. Đức Thánh Linh đã biến đổi ông từ một tín đồ yếu đuối thành một môn đồ đầy đức tin và vâng lời. Phi-e-rơ đã có lần dùng những lời kiêu hãnh, và có những lời hứa trống rỗng. Nhưng sau sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh, ông trở nên tràn đầy đức tin, can đảm, và mạnh mẽ để làm chứng. Đó là một thí dụ hùng hồn về những gì Đức Thánh Linh có thể làm cho bất cứ ai đầu phục Ngài trong đức tin và sự vâng lời Chúa.

Giá Cao Của Sự Vâng Lời

Một trong những thí dụ về đức tin và giá phải trả có thể thấy trong cuộc đời của Ê-tiên.

Ê-tiên được miêu tả thế nào trong Công vụ 6:3-10 và Công vụ 7:55?

Sự tuân đổ Đức Thánh Linh khiến các môn đồ sống một cuộc đời vô vị kỷ và thánh thiện. Đức tin dẫn họ đến sự vâng lời. Có những lúc cuộc chiến thiêng liêng thật khủng khiếp. Họ bị ném đá, tù đầy, bị đốt trên giàn hỏa, và bị chìm tàu. Và vì vâng lời họ cũng phải trả một giá rất cao. Tất cả các môn đồ bị tử vì đạo trừ ra có một người. Nhưng Đức Chúa Giê-su, Đấng Cứu Thế và Chúa của họ, ở bên cạnh họ khiến cho đức tin họ mạnh hơn.

Trong Công vụ 7, Ê-tiên giảng một bài rất hay, giải nghĩa lịch sử của dân Do Thái. Ê-tiên nói về kinh nghiệm của Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, Giô-sép, Đa-vít, và Sa-lô-môn. Ê-tiên cố gắng cảm động lòng những người nghe. Ông miêu tả các sự khác biệt giữa sự thành tín của Đức Chúa Trời và sự bất trung của Y-sơ-ra-ên. Ê-tiên kết thúc bài giảng bằng những lời nói rằng các nhà lãnh đạo tôn giáo của Y-sơ-ra-ên đã phạm giao ước của Đức Chúa Trời và từ chối không chấp nhận ảnh hưởng của Đức Thánh Linh (Công vụ 7:51, 52).

Hãy đọc Công vụ 7:54-60. Việc gì đã xảy ra cho Ê-tiên vì sự làm chứng của ông về Đức Chúa Giê-su? Điều này dạy chúng ta gì về giá của sự trung thành?

Ê-tiên vâng theo tiếng gọi của Đức Chúa Trời. Ông trung thành với sứ mạng của Chúa, ngay cả khi phải chết. Chúng ta có thể không được kêu gọi để chết vì đức tin của mình. Nhưng chúng ta cần hứa với Chúa rằng chúng ta sẵn sàng trung tín đến cuối cùng cũng như Ê-tiên vậy. Có thể một người nào đó đang đọc những chữ này bây giờ một ngày nào đó sẽ phải hy sinh sự sống mình vì Chúa.

Việc gì sẽ xảy ra nếu bạn phải chết vì sự làm chứng hùng hồn của mình? Bây giờ bạn có thể không thấy trước mình sẽ làm gì. Nhưng những hành động trong quá khứ của bạn bày tỏ bạn sẽ lựa chọn gì nếu một ngày nào bạn phải chết vì Đức Chúa Giê-su?

Khi Đức Thánh Linh Làm Người Ta Ngạc Nhiên

Sau-lơ đã sai lầm trong việc tấn công Cơ Đốc nhân. Nhưng ông nghĩ mình đang làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời bằng cách hủy diệt một nhóm tôn giáo “sai lầm.” Sau-lơ đang trên đường đi đến Đa-mách để bắt bớ Cơ Đốc nhân và đem họ về Giê-ru-sa-lem. Nhưng Đức Chúa Giê-su làm ông ngạc nhiên. Kinh nghiệm của Sau-lơ trên đường đi Đa-mách không chỉ thay đổi đời sống của ông, nhưng cũng thay đổi thế giới nữa.

Hãy đọc về sự hoán cải của Phao-lô trong Công vụ 9:1-9. Tại sao Chúa sai ông đến A-na-nia sau kinh nghiệm gặp Chúa? Có bài học quan trọng nào cho chúng ta ở đây?

“Nhiều người nghĩ rằng họ chịu trách nhiệm với một mình Đấng Christ về kinh nghiệm tôn giáo của họ. Họ cũng nghĩ rằng họ độc lập đối với những người theo Chúa trên trái đất. Đức Chúa Giê-su là bạn của các kẻ có tội. Lòng Ngài xúc động về sự đau khổ của họ. Ngài có tất cả quyền phép để làm mọi sự, cả trên trời và dưới đất. Nhưng Ngài tôn trọng các phương pháp của hội thánh nên Ngài ủy quyền cho hội thánh giảng dạy, và cứu linh. Đức Chúa Giê-su hướng dẫn các tội nhân đến với hội thánh, là ngọn đèn của Ngài cho thế gian.

“Sau-lơ đã mù quáng và sai lầm khi tấn công các Cơ Đốc nhân đầu tiên. Nhưng khi ông được sự hiện thấy về Đấng Christ và trở lại đạo, Đức Chúa Trời dẫn ông đến với hội thánh, là đèn soi cho thế giới.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 122.

Hãy đọc Công vụ 9:10-16. Đức Chúa Giê-su làm A-na-nia ngạc nhiên thế nào? A-na-nia cảm thấy điều gì đã giúp ông làm công việc Đức Chúa Giê-su truyền ông làm?

Hãy thử đặt mình vào địa vị của Phao-lô sau khi gặp Đức Chúa Giê-su trên đường đi Đa-mách. Cuộc gặp gỡ này thật là một sự kinh ngạc cho ông! Bạn cũng hãy đặt mình vào địa vị của A-na-nia. Cuộc gặp gỡ này cũng là một sự kinh ngạc cho A-na-nia. Những câu chuyện này dạy chúng ta gì về cách Đức Chúa Trời có thể đòi hỏi chúng ta phải đổi diện và làm những điều chúng ta không hiểu? Nhưng tại sao chúng ta phải vâng lời Chúa dù chúng ta nghĩ gì đi nữa?

Nhạy Cảm Với Lời Kêu Gọi Của Đức Thánh Linh

Trong suốt cuộc đời hầu việc Chúa, Phao-lô được Đức Thánh Linh hướng dẫn, dạy dỗ, và ban cho quyền phép. Khi Phao-lô biện hộ cho mình trước vua A-c-ríp-ba, ông miêu tả sự hiện thấy trên đường đến thành Đa-mách. Sau đó, ông nói rằng mục đích chức vụ của ông là cho cả người Do thái lẫn người ngoại đặng “mở mắt họ, hầu cho họ từ tối tăm bước qua sáng láng, từ quyền lực của quỷ Sa-tan mà đến Đức Chúa Trời, và cho họ bởi đức tin nơi ta được sự tha tội, cùng phần gia tài với các thánh đồ” (Công vụ 26:18).

Hãy đọc Công vụ 26:19-32. Có điều gì quan trọng trong câu trả lời của Phao-lô về sự hiện thấy trên đường đến Đa-mách, một câu trả lời ông nói dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh? So sánh sự khác biệt giữa câu trả lời của Phao-lô để đáp lại sự kêu gọi của Đức Thánh Linh và câu trả lời của Vua A-c-ríp-ba.

Không giống như Phao-lô, Vua A-c-ríp-ba không đầu phục quyền lực của Đức Thánh Linh. Sự ước muốn kiêu hãnh và ích kỷ của vua không thích hợp với sự mời gọi của Đức Thánh Linh để có một đời sống mới trong Đấng Christ.

Đức Chúa Giê-su phán rõ ràng, “Sự sáng còn ở giữa các người ít lâu; hãy đi trong khi các người còn có sự sáng, e rằng sự tối tăm đến thành linh cùng các người chẳng; kẻ đi trong nơi tối tăm thì chẳng biết mình đi đâu. Các người đương có sự sáng, hãy tin sự sáng, hầu cho trở nên con cái của sự sáng” (Giăng 12:35, 36).

Khi chúng ta vâng phục và đi theo sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh và bước đi trong sự sáng của lẽ thật Đức Chúa Trời, Ngài sẽ tiếp tục bày tỏ thêm sự sáng và lẽ thật hơn. Đồng thời, chúng ta càng từ chối không chấp nhận sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, thì lòng chúng ta càng trở nên cứng rắn hơn.

“Thiếu chút nữa người khuyên ta trở nên tín đồ Đấng Christ!” (Công vụ 26:28). Những lời này của Vua A-c-ríp-ba là những lời mạnh mẽ nhất và buồn thảm nhất trong cả Kinh Thánh. Chúng ta có thể bị nguy hiểm có cùng một thái độ như vậy thế nào? Thí dụ, sự nhượng bộ trong cuộc đời theo Chúa bày tỏ cùng một nguyên tắc mà những lời của vua A-c-ríp-ba bày tỏ thế nào?

Sự Vâng Lời Được Đức Thánh Linh Hướng Dẫn

Đức Thánh Linh góp một phần quan trọng trong cuộc đời của Đức Chúa Giê-su. Ngài nhận được sự khởi đầu “từ Đức Thánh Linh” (Ma-thi-ơ 1:20) trong sự sinh ra và “đã xúc dầu. . . bằng Đức Thánh Linh và quyền phép” (Công vụ 10:38) lúc chịu phép báp-têm – khi khởi đầu chức vụ của Ngài (Ma-thi-ơ 3:16, 17; và Công vụ 10:34-38). Trong suốt cuộc đời Ngài, Đấng Christ vâng phục ý muốn của Đức Chúa Cha (Giăng 8:29; Hê-bơ-rơ 10:7).

Hãy đọc Phi-líp 2:5-8. Có những phần quan trọng nào của một đời sống được đầy dẫy Đức Thánh Linh bày tỏ trong sự miêu tả đặc biệt của Đức Chúa Giê-su?

Đấng Christ thật sự là Đức Chúa Trời, nhưng “Ngài đã tự bỏ mình đi” (Phi-líp 2:7). (Tiếng Hy Lạp của Tân Ước nói rằng “Ngài từ bỏ các quyền lợi và vinh dự bình đẳng với Đức Chúa Trời.” Thay vào đó, Ngài trở nên “một tôi tớ.”

Đức Chúa Giê-su là đầy tớ cho ý muốn của Đức Chúa Cha. Ngài “tự hạ mình xuống” và trở nên, “vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự” (Phi-líp 2:8). Đức Chúa Giê-su cho chúng ta một gương mẫu về một cuộc đời được đầy dẫy Đức Thánh Linh thì như thế nào. Đó là một cuộc đời sẵn sàng vâng lời và khiêm tốn đầu phục ý muốn của Đức Chúa Cha. Đó là một đời sống cầu nguyện tận hiến để phục vụ và hầu việc Đức Chúa Trời. Đó là một đời sống đầy lòng ước ao nhiều người sẽ được cứu trong nước của Cha Ngài.

Sứ đồ Phao-lô tuyên bố rằng những tín đồ của Tân Ước được đầy dẫy Đức Thánh Linh đã nhận lãnh “ân điển và chức sứ đồ, để đem mọi dân ngoại đến sự vâng phục của đức tin” (Rô-ma 1:5). Các người không tin “có lòng chống trả, không vâng phục lẽ thật, mà vâng phục sự không công bình, thì báo cho họ sự giận và cơn thịnh nộ” (Rô-ma 2:8).

Trong Rô-ma 6:15-23, Phao-lô dùng hai thí dụ khác nhau, “tôi mọi tội lỗi” và “tôi mọi của sự công bình” Trong Rô-ma 8:12-17, Phao-lô miêu tả “thần trí của tôi mọi” và “thần trí của sự làm con nuôi.” Sự tranh đấu của bạn chống lại tội lỗi và được Đức Chúa Trời chấp nhận nói gì với bạn về ý nghĩa của những câu này?

Thứ Sáu * 2 Tháng 8

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Đức Chúa Trời đặt đức tin ở ngay cổng con đường dẫn đến sự sống đời đời. Và Ngài sửa soạn cả con đường với sự sáng, sự bình an và niềm vui của sự sẵn lòng vâng lời. Người đi trên con đường này luôn luôn nhớ rằng mục đích của bổn phận cao cả của mình là với Đấng Christ. Phần thưởng thì luôn luôn ở trước mặt. Đối với người đó, những mạng lệnh của Đức Chúa Trời là sự công bình, niềm vui và sự bình an trong Đức Thánh Linh.” – Phỏng trích Ellen G. White, *In Heavenly Places*, tr. 183.

“Lời hứa của Đức Thánh Linh không giới hạn cho bất kỳ tuổi nào hay bất kỳ người nào. Đấng Christ tuyên bố rằng ảnh hưởng của Thánh Linh Ngài sẽ ở với các môn đồ cho tới ngày tận thế. Từ ngày lễ Ngũ tuần cho tới bây giờ, Đấng Yên Ủi (Đức Thánh Linh) đã được ban cho tất cả những ai dâng hiến hoàn toàn cho Chúa và công việc của Ngài. Đối với tất cả những người chấp nhận Đấng Christ là Cứu Chúa của mình, thì Đức Thánh Linh là cố vấn, Đấng hướng dẫn đến một đời sống đúng, và làm một nhân chứng. Người tín đồ càng gần gũi với Đức Chúa Trời bao nhiêu, thì họ càng bày tỏ cách rõ ràng về tình yêu và ân điển của Đấng Cứu Thế bấy nhiêu. Có những người trải qua nhiều năm bị tấn công và đau khổ. Nhưng họ vẫn vui hưởng ơn phước lớn của Đức Thánh Linh trong đời sống họ. Họ đứng như những dấu lạ và phép mầu trong thế gian. Trước các thiên sứ và loài người, họ đã bày tỏ quyền lực thay đổi của tình yêu cứu rỗi của Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 49.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy đọc Công vụ 5:1-11. Chúng ta có thể học được gì từ câu chuyện hùng hồn, nhưng đáng sợ này? Tại sao A-na-nia và Sa-phi-ra lại bị một hình phạt kinh khủng như vậy về hành động của họ?
- 2 Hãy nghĩ về bài học hôm thứ Năm, nói về Đức Chúa Giê-su đã “tự bỏ mình đi” (Phi-líp 2:7) để Ngài có thể hoàn thành những gì Ngài đến để làm. Chúng ta có thể dùng nguyên tắc đó thế nào trong cuộc đời bước đi với Chúa? Khi chúng ta cố gắng để có sự phục hưng và cải cách trong đời sống mình và trong hội thánh, tại sao sự từ bỏ mình và chết cho cái tôi rất quan trọng?
- 3 “Thiếu chút nữa người khuyên ta trở nên tín đồ Đấng Christ!” (Công vụ 26:28). Trong